

॥९॥ अयमेति एषु लोकेषु सर्वगस्य व्यापकस्य इदमात्मकं व्याप्यं कृत्स्नं दृश्यं चेतना चेतनादिसजीवनिर्जीवं आदिपदात् परोक्षं स्वर्गादि अहमर्थं च देहं द्रियादिः एतत्सर्वं भोग्यं महेश्वरात् महेश्वरानुग्रहात्
अयत्तमुक्तकेशाय जीवाय जीवार्थं तस्य भोगाय भवतीति विद्धि हे शक्र अयत्तं अस्पष्टं यथास्था तथा मुक्तः आंति तिरोहितं नित्यमुक्तत्वमस्येत्यर्थः सचासौ केश इव केशः शिवांश इति अयत्तमुक्तकेशः यत्किंचिद्भोग्यं यः कश्चन जंतुः शिवादेवाप्नोति नान्यो भवदादिस्तस्य इति भावः ॥१०॥ एष्विति पदं व्याचष्टे भवाद्येष्विति भूरादिष्विति द्रष्टव्यं तेन भूर्भवः स्वर्महः शब्दितालाः भूरिति वा अयं लोक इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धाः तथा आलोकाः भूरिति वा अग्निः भूरिति वा ऋच इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धाः तथा अंतराः भूरिति वै प्राणा इत्याद्याः सूर्यचंद्रब्रह्मा नांस्तेषु विभवेषु दिव्यभूतेषु अथ यदतः परो दिव्यो

पूजितं सिद्धगंधर्वैर्देवैश्च ऋषिभिस्तथा ॥ देवदेव प्रसादेन तत्सर्वं कुशिकोत्तम ॥ ९ ॥ अयत्तमुक्तकेशाय सर्वगस्येदमात्मकं ॥ चेतना चेतनाद्येषु
शक्रविद्धि महेश्वरात् ॥ १० ॥ भवाद्येषु महान्तेषु लोका लोकांतरेषु च ॥ द्वीपस्थानेषु मेरोश्च विभवेष्वंतरेषु च ॥ ११ ॥ भगवन्मघवन्देवं वदंते तत्स्व
दर्शिनः ॥ यदि देवाः सुराः शक्रपश्यंत्यन्यां भवाकृतिं ॥ १२ ॥ किं न गच्छंति शरणं मर्दिताश्चासुरैः सुराः ॥ अभिघातेषु देवानां सयक्षोरगरक्षसां
परस्परविनाशेषु स्वस्थानेष्वर्थदो भवा ॥ अंधकस्याथ शक्रस्य दुंदुभेर्महिषस्य च ॥ १४ ॥ यक्षेन्द्रबलरक्षः कृनिवातकवचेषु च ॥ वरदानावघा
ताय ब्रूहि कोन्यो महेश्वरात् ॥ १५ ॥ सुरासुरगुरोर्वै कस्य रेतः पराहुतं ॥ कस्य वान्यस्य रेतस्तद्येन हैमो गिरिः कृतः ॥ १६ ॥ दिग्वासाः कीर्यते
कोन्यो लोके कश्चोर्ध्वरेतसः ॥ कस्य चार्धं स्थिता कांता अनंगः केन निर्जितः ॥ १७ ॥ ब्रूहांदपरमं स्थानं कस्य देवैः प्रशस्यते ॥ श्मशाने कस्य क्रीडा
थं नृत्ते वा कोभिभाष्यते ॥ १८ ॥ कस्यैश्वर्यं समानं च भूतैः को वापि क्रीडते ॥ कस्य तुल्यबलादेव गणाश्चैश्वर्यदर्पिताः ॥ १९ ॥ घुष्यते ह्यचलं
स्थानं कस्य त्रैलोक्यपूजितं ॥ वर्षते तपते कोन्यो ज्वलते तेजसा चकः ॥ २० ॥ तस्मादोषधिसंपत्तिः को वाधारयते वसु ॥ प्रकामं क्रीडते को वा
त्रैलोक्ये सचराचरे ॥ २१ ॥ ज्ञानसिद्धि क्रियायोगैः सेव्यमानश्च योगिभिः ॥ ऋषिगंधर्वसिद्धैश्च विहितं कारणं परं ॥ २२ ॥

तिर्दीप्यते विश्वतः पृष्ठेषु सर्वतः पृष्ठेषु नुत्तमेषु तमेषु लोकेष्विति श्रुतिं ज्योतिः शब्दितं देवं वदंते तत्स्वदर्शिनो वैदिका इत्यर्थः सार्धं श्लोकः ॥ ११ ॥ भवाकृतिं भवातुल्यां मूर्तिं शरणं तामेवेति शेषः
अभिघातेषु युद्धेषु अन्योन्यं विनाशवत्सु ऐश्वर्यं नास्ति किंतु विनाश एवास्तीत्यर्थः अतः स्वस्थाने वा भिलक्ष्य भवो ऐश्वर्यदो भवतीति भावः ॥ १३ ॥ १४ ॥ वरदानसहितोऽवघातोऽवमर्दनं तस्मै समर्थ इ
ति शेषः ॥ १५ ॥ सुरैति रुद्रस्य रेतो बहोस्कन्तेन च दूरिकृतं सत्कनकत्वं प्राप्तमिति पुराणांतरस्था कथा सूचिता ॥ १६ ॥ दिग्वासा इति विग्रहवतोऽपि शिवस्य चरितं निरुपमं किमुता विग्रहस्य
ति शेषः ग्रंथनात्पर्यं ॥ १७ ॥ श्मशाने हे अविमुक्ते मुक्तिस्थाने अधि लोकं वाराणसी अध्यात्मं भूध्राण मध्ये कस्य क्रीडार्थं शास्त्रे कृते इति शेषः ॥ १८ ॥ १९ ॥ घुष्यते इति अचलं कैलासं ॥ २० ॥ २१
विहितं अज्ञातं सद्ज्ञापितं परं कारणं अयत्तस्यापि कारणं ॥ २२ ॥